

Motion till riksdagen

1988/89:Sk804

av Bengt Silfverstrand och Birthe Sörestedt (båda s)

Kontrolluppgiften avseende ränteinkomster

Riksdagen fattade våren 1985 beslut om bl.a. en förenklad deklara-tionsblankett. I detta sammanhang utvidgades den s.k. kontrolluppgiftsskyldigheten till att gälla fysiska personers bankräntor från kreditinstitut m.m.

Förslaget byggde på betänkandet SOU 1984:21 Förenklad självdeklara-tion som framlagts av den i maj 1982 tillsatta s.k. skatteförenklingskom-mittén.

Detta förslag om kontroll av ränteinkomster innebar i korthet att en obligatorisk kontrolluppgift skulle införas från banker och andra kreditinsti-tut inkl. VPC (Värdepapperscentralen). Systemet skulle prövas i två år och därvid enbart avse räntebelopp överskridande 500 kr. I ett andra steg, då systemet permanentades, skulle 500 kr.-gränsen tas bort.

Såväl skatteförenklingskommittén som utredningen Förenklad självde-klaration förordade att den utvidgade kontrolluppgiftsskyldigheten skulle omfatta konton med såväl personnummer som organisationsnummer, d.v.s. reformen skulle beröra såväl fysiska som juridiska personer. Till stöd för denna uppfattning hänvisades till ett omfattande och väl underbyggt material sammanställt inom RSV i betänkandet Kontroll av räntor (1980).

Dessa riksomfattande och regionala kontrollaktioner hade visat att ränteinkomster i betydande omfattning hade underdeklarerats.

Trots att utredningen således entydigt föreslog att systemet med kontroll av bankräntor skulle omfatta alla kategorier som lånat ut pengar mot ränta till kreditinstituten och att remissinstanserna inte hade något att invända mot denna princip undantogs juridiska personer i ovannämnda proposition från uppgiftsskyldigheten. Som motiv för denna inskränkning har angivits praktiska skäl, bl.a. att det endast genom att göra en revision är möjligt för taxeringsmyndigheten att klarlägga ett bolags ränteinkomster.

Denna invändning haltar dock betänkligt. Ty det är ju just stora kostnader och tekniska svårigheter mot ett kontrollsystem som sådant, som är den gängse kritiken från den krets som tillhör de presumtiva uppgiftslämnarna. Och kritiken mot detta utredningsförslag utgjorde inget undantag. Intressant var dock att inga särskilda invändningar gjordes mot kretsen av räntetagare. Också finansministern ansåg för övrigt "att uppgifter i princip bör lämnas av alla dem som lånat ut pengar mot ränta till kreditinstituten."

Starka rättvisekrav talar enligt vår uppfattning också för att kontrollupp-giftsskyldighet för bankräntor inte bara skall omfatta privatpersoner utan även juridiska personer, vilket förordats av flera utredningar.

Uppgiftsskyldighet för bankräntor skall alltså föreligga för samtliga

banker, postgirot, fondkommissionsbolag, bankirer, bankirföretag, finansbolag, finansieringsföretag, försäkringsföretag, jordbrukets organisationer och kooperativa företag samt riksgäldskontoret. Härtill bör också komma bl.a. advokater och revisorer i den mån de själva förräntar klienters medel.

Mot. 1988/89
Sk804

Hemställan

Med hänvisning till det ovan anförda hemställs
att riksdagen hos regeringen begär förslag om att kontrolluppgiftsskyldighet för bankräntor även skall omfatta juridiska personer.

Stockholm den 17 januari 1989

Bengt Silfverstrand (s)

Birthe Sörestedt (s)